

akás.
magánzó urak
egy egyenként
a 6
egnek is hasz-
eza 2157. sz.

keresztőség és kiadó hivatal
Simon-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK.

betéti pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap sze lemi részét illető
den k ö s l e m é n y e k s e í n t é n d ő k .

mentetlen levelek csak ismert kszektől
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:
Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy hóra 1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitsor egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábos petitsorért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában foglaló
ujdonság sora 50 krajczar.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Szerda, márczius 16.

53 szám.

Egy igen fontos kérdés.

(T.) Es ennek a sajtó az oka! Mert a sajtó lenem hagyá makát kenye-
zeni, nem tudom én mivel: talán szép
szemekkel, szép szavakkal, költőlködni
nem akarással vagy más egyébbel, hát
a rabló és zsaroló konkurencia, me-
lyet a záporként nyakunkba szakadó
degen biztosító társulatok üznek, nem
nehett volna ennyire. Hiszen hajszál-
eresztő dolgokat olvas az ember. Bor-
ban már a vármegye avatkozott bele,
a helygymiszteriumhoz egyremásra
ek a jelentések. Onkéntelenül az a
és merül fel, hogy hát: Mi ez? Ide
ndorolnak idegen elemek. Ide küldik a
orszjegyeket holmi társulatók százerer
számra, kikutatják aczimetet és kapod az
ldást halommal. Ha vissza küldöd nem
ogadják el, ha nem fizetsz perrel fenye-
getnek. Azt hiszik felőled, hogy tudat-
és buta vagy, akit lehet csalni, s
akit ha bepereléssel megijesztenek, fizetsz
mint a köles. Száz és száz oly fajta lep-
eg bennünket az élősködő parazitáknak,
melyek mindenike tudatlanságukra szá-
nít. Nincs a földgömbön oly kétes exisz-
tenciájú biztosító társulat, mely nálunk
vedelmező talajra ne találna, úgy, hogy
ennek a jó magyar pecsenyének a sza-
rára már Amerikából is huzni kezdenek
reselyük, s megjárjuk, hogy még
kinkhina is civilizáltabbnak fogja
rtani magát mint mi, és ide rándul
alekot fogni.

Merthát ugyan mi kell hozzá? Egy
gy bukott nagyságnak a neve, vagy
holmi, minden áron meggazdagodni akaró
kapacitás aki odaadja magát igazgató-
nak vagy igazgató tanácsosnak, és ké-
zen van az apparátus, stigliacz fogásra.
Es ez így van! Nem lehet itt himezni
hámozni, mert a sajtónak kötelességei
vannak, s amely lap ezen kötelesség ön-
datával nem bír, az nem szolgálhatja

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Árnyékban.

— Irta: Roland d' Aubián. —

Mint az ut mellett, dudva között, her-
rad el egy-egy virágszál örök árnyékban,
senkitől sem észrevéve, senkitől sem szeretve,
úgy az élet nagy országútján hány emberi
élet teng komor sötétségben s nem érinti
soha a boldogság sugara s nem aranyozza
be soha az öröm napja.

Az a karosu leányalak, ki kucsolat kéz-
velült az ablak mellett távolba tekintve,
pit viselte sapadt arczán a szenvedés mély
nyomait, minők csak súlyos küzdelmek után
jelentkeznek. Nem az alkonyba borult tájat
nézte; pillantása a messze multban kalando-
zott a sívár, magányos, örömtelen multban,
mely úgy állt szeméi előtt, mint a haldokló
ősi táj.

Visszagondolt gyermekkorára a szomo-
ru évekre, szigorú apja oldala mellett, a ko-
rán meghalt anyára, kinek szeretetét, nyájas
gondozását soha sem érezte.

Itt a kis falucskában nőtt fel Paysan
Róza, a tanító leánya, s itt serdült hajdon-
ná. A fiatal leány mindig magára utalva,
vigaszt apja kis könyvtárában keresett és
talált is. Tanulási szomja fölébredt s magá-
nyos óráiban gondolkodni tanult. Elméje
megérett, de lelke mélyét gondosan elrejtette
minden idegen szem előtt, hisz tudta, hogy
a kis falucskában úgy sem értenék meg.

Igy multak el az évek, midőn egyszer
mégis csak besütött a boldogság egy sugara
sívár életébe. Egy ifju deák, Párisból szün-
időkre haza utazva, betévedt a falucskába.
Meglátta Rózákat s a komoly, hallgatag leány
magához vonzotta. Néhány napig kellett vol-
na a faluban tartózkodnia, de a leány ked-
véért hetekre, hónapokra nyújtotta ottlétét.
Hogy maradása föl ne tünjék, Paysan urat

híven a közönséget, és nem érdemeli
meg a közönség pártolását. Már is sokat
hallgattunk, már is annyi kárt okozunk
hallgatásunkkal, hogy most, mikor a ká-
rokat már számokkal kezdik mutogatni,
a további hallgatás határozott lelküme-
retlenség és hazafiatlanság lenne. Mert
hát méltóztatnak-e tudni, hogy Magyar-
országban egy-egy ily biztosító, ki tudja
honnan került intézetnek száz és százezer
pöre van. A szegedi járásbírósnál 6146
pöre van magának az Adriának! Egy
járásbírósnál!!! Méltóztatnának most
már elgondolni a többi járásbírósgót és
a többi társulatot. Több százezerre kell
mennni a pörök számának és 30—40 mil-
ióra vagy még többre a perköltségrek!

De hát mi ez csakugyan? Mi va-
gyunk mi magyarok? Hát egészen pré-
dájává lettünk a külföldnek? Hulla va-
gyunk, melyre seregestől csapnak a hol-
lók és a keselyűk. Mikor egy—két millió
adó emelésről van szó, akkor eget ver
a sajtó lármája, de mikor a külföldi in-
tézetek feleserei nemzetet nyuzni nekünk
esnek, mikor 30—40 millió perköltséggel
támadják meg a népet, s nem tudom
én hány száz millió osztalékot visznek
ki az országból: akkor hallgat a haza-
fiaság? Némely tisztességes és szolid inté-
zetünket már mindenünne kiszorították
a külföldről, itt nálunk pedig ugy lép-
nek föl mintha ők volnának az urak s
mi csak az ő táplálásukra lennénk te-
remtve?

Egyébiránt figyelmet fordít már erre
a kormány is. A külföldi társaságokra,
a helygymiszteriumhoz érkező panaszok-
nak nem sokára külön osztályt kell nyitni
s ha így haladunk, külön minisztériumot
állítani fel.

Semmi panaszunk a konkurencia
ellen, minden tisztességes konkurencia
hasznára van a közönségnek: de hát
minek nekünk a konkurencia a külföld-
ről, mely a már megizmosodott „Altalá-

nos magyar biztosító társulaton“ kívül
sok más magyar társulatot megül.
Miért nem presperálhatnak ezek az ide-
gen konkurencziák másutt, és miért le-
hetetlenítik Magyarországon a magyar
társulatok konkurencziáját? Aztán mi
szükségünk van a biztosító társulatok
egy rajára, melynek házaló ügynökei
ugy donganak az országban szerteszt
mint gohérérszor s darázsok. Sohase tu-
dod hogy melyikbe ütődöl és hogy me-
lyik ereszti beléd fullánkját. S mert már
nem mindenütt képesek uj balekokat
fogni, hát mindenféle hazugsággal és
ígérettel, egymástól csalják el a feleket.
Egyik többet ígér mint a másik, elhítheti
az illetőkel hogy fizetniök sem kell,
csak éppen aláírni. A fizetésre mindég
van idő, és van per is, talán egy millió
felül!

Nos hát annak nem lehet így ma-
radni! Eszére kell térnie a kormánynak,
és megkell változtatnia a biztosító tár-
sulatok engedélyezéséről szóló törvényt,
mely okvetlenül rossz; és eszére kell
térteni a közönséget, ami pedig a sajtó
feladata. Ha a sajtó ki bírja viinni, hogy
a közönség csak azokat a társulatokat
pártolja melyek Magyarországon elhe-
lyezett legtöbb biztosítókkal, tehát kimu-
tatható tőkéről bírnak, a melyeknek a
pénzüik Magyarországon marad, és a
mely társulatok magyar honpolgárok ál-
tal kormányoztatva még sem lehetnek sa-
ját nemzetiük és saját testvéreik iránt
oly szivtelenek és zsarolóok: szóval ha
lehetővé tétetik hogy magyar konkur-
rencziák létesülvén amennyire lehet, ma-
gunk és magunknak biztosítsunk: nem
csak a zsarolások színtnek meg, de min-
de évben az országban marad nem tu-
dom én hány és hány millió.

Aki egyébiránt külön szakembere,
mondjon ennél jobbat. Amely külföldi
társulat magát tisztának érzi, hát nyitva
a tér, a magyar sajtó sem nem igazság-

talán sem nem elfogult, sőt az a baja
hogy hágyon lovagias, még ott is ahol
kárát váltja. A biztosítási ügyet szellőz-
tetni azonban már most köeessége. Mi-
kor sem nem egy, sem nem kettő, ha-
nem talán száz millióról van szó, me-
lyek különben is pénztelen helyzetünk-
ben el és kivonatuak tőlünk; mikor a
mindinkább átalánosodó biztosításoknál
arról van szó, hogy a biztosító társu-
latnak majd nem annyival adóznak mint
az államnak, — (sorok írja minden év-
ben háromszor annyi biztosítási díjt fizet
mint adót) hát talán ideje megbeszél-
ni: hogy és miként használhas-
sunk e tömördek pénzzel,
hazánkunk is?

Méltóztatnának a dolghoz hozzá
szólni mert az egy oly fontos kérdés,
hogy talán még fontosabb a deficiztél,
és legalább is tiszzer annyi exekuciót
von maga után mint az adó. Már is rém-
eseges az adat a perlések által tönkre-
ment emberekről, s így nagyobb tüzvéz
meg jégverés az reánk nézve annál, mely-
től melytől megóvattatni akarunk. Ez az
igen szélszerű és humánus intézmény
hajszálmeresztő módon lesz kizsákmá-
nyolva, kétes existenciájú társulatok
és emberek penészgomba és bacillus
módra terjednek, hogy a népet martalé-
kukká tegyék. A népet igen is, a tu-
datlan népet. Erre fáj a fogok leginkább
mert nem tudja magát védelmezni. Al-
jának tehát mellé és védelmezzék meg
öt azok a kik tudják.

Az uszoda kérdéshez.

Debreczen márcz 16.

A Debreczenben létesítendő „uszoda
részvénnytársaság“ ügye, — a kez-
deményező ügybuzgósága folytán, — tudo-
másunk szerint annyira előrehaladt: hogy rö-
vid idő múlva nyilvános fölhívás fog inté-
tetni a nagy közönséghez az iránt, hogy az

a halál komor árnya. Minden ellenszenv,
minden harag eltűnt Róza lelkéből, midőn az
ágyhoz lépett. Angelina tört hangon elbe-
szélte neki mint mentek tönkre férje kön-
nyelműsége és pazarlása folytán, mint emelt
Jenő fegyvert önmagára s végezte be életét
öngyilkossággal, mint hagyta őt elhagyatva
nyomorban. A boldogtalan asszony öma-
gát is vádolta s beismerve, hogy ő is oka a
szerencsétlenségnek, mely gyermekét szította
E szavaknál a gyermekre mutatott, mely
csendesen aludt a szoba egyik szögletében.

Midőn Róza a gyermekhez lépett, ez ki-
nyitotta szemét. A gyermek halvány ar-
czából Jenő sugárzó szemei néztek rá. Az
ártatlan kis lény főé hajolt s forró könnyek-
kel áztatta a gyermek fekete fürtjét. —
A beteg nehezen fölemelkedett ágyában,
lázban égő szemekkel tekintett Rózára, s a
könyvebből s óhajával dőlt vissza a vánko-
sok közé.

„Légy a gyermeknek jobb anyja, mint
én voltam; tudom, hogy nem maradok már
soká közelében“, sutogotta a szegény nő,
r-megő ajakkal s megragadta Róza kez-
zét, mislalt esengve tekintett a leány
szemeibe.

S Paysan Róza minden habozás nélkül
megfogadta a haldokló kérését. Boldog mu-
soly játszott Angelina ajkai körül, sugárzó
pillantás jutalmazta Róza ígértét s a beteg
nő halva rogyott vissza pírnapra.

Miután a halottat eltemették, Róza
a kis Noir Raoullal visszatért a kis faluc-
skába. Előbb sem részesült apjától barátságos
bánásmódban s így képzelték, mely szókkal
üdvözölte a tanító őt a kis fogadott fiával.
A béke végkép eltűnt az iskola lakból. Pay-
san ur a gyermekeket fölösleges tehernék
tekintette s leányának naponki szemrehá-
nyásokat tett, hogy a falánk gyermeket
házába hozta. Róza nyugodtan, türelmesen
viselte a szemrehányásokat s a nélkülözése-
ket. Szive minden szeretetével a gyermeket

Videki megrendelések pontosan teljesítetnek.

előleges költségek fedezéséhez, mindazok, akik az uszoda létrehozását szükségesnek és célszerűnek látják tetszésük és tehetségük szerint — készpénzadakozásaikkal hozzájáruljanak. —

Öszintén örvendünk ezen mozgalomnak, és óhajtandó volna hogy a kitűzött cél mennél előbb elértesék.

Az idők ezen nézetünknek nyilvános kifejezést adunk, egyúttal bátorságot veszünk magunknak a következő észrevételeinket az intéző bizottság figyelmébe ajánlani.

Városunk, mely egyrészt a városi előjáráság intelligenciája, érellyessége és gondoskodása — másrészt pedig a lakosság áldozatkészsége folytán minden irányban előre halad, úgy hogy ma már alig lehet a régi Debreczenre ráismerni, — két, szerintünk, igen nagy hiányban szenved.

Első sorban felemlítjük, hogy nincs olyan kórházunk, mely a modern szükségletnek, és igényeknek és a város nagyságának, gazdagságának és műveltségének megfelelően, megfelelő sorban be kell ismernünk, hogy nincs úrállásunk.

A kórház építés tisztán városi ügy lévén, nem tekinthetjük magukat feljogosítva ezen ügy nyilvános tárgyalásába becsátozni, — másképen áll azonban a dolog a furdót illetően, — mert ezt olyan kérdésnek tartjuk, hogy ahozzá szólani nem csak szabad, de talán kötelesség is.

Van városunknak jelenleg két furdója, az egyik a nagy erdei, a másik a Teleni furdója, mely mellett is ha tekintjük, hogy a közönség némely osztályának nem erős oldala a gyakori furdás ezen két furdónál is, de csak azon esetben, ha mind a kettőre e végre, hivatásának megfelelően.

E tekintetben azonban, némi sajnálattal és saágyenérzettel szintén be kell vallanunk, hogy az említett két furdó egy kis falu lakossága igényeinek talán megfelelő, de Debreczen város méltóságának bizonyosan nem felel meg.

Ha megtekintjük csak a szomszéd városok: Nagyvárad és Nyíregyháza furdóit, megleg minket azon csinosaság, tisztaság és komfort, mely ott uralkodik, míg minálunk a vendéget télen hideg, rendetlen, minden csinyt nélkülöző pléh kályhákkal ellátott szobába vezet, a hol a furdó vendég előbb didereg, aztán majd megsül a végül furdás fejében meg is füstöltek. — Gőzfurdóinkról sem nyilatkozhatunk kedvezően a azok körülírására talán elég csak annyit felemlíteni, hogy p. o. a nagy erdei gőzfurdó meleg kazánjában, — mely négy furdó vendég befogadására talán elég tág volna, látogatottabb napokban 25 ember is ül egyszerre; képzeltető, milyen élvezet nyújt egy állapot az!

A furdók létesítése s azok fe-

letti felügyelet szerény nézetünk szerint nem tartozik szorosban a városi hatóság körébe, s e tekintetben már magának a lakosságunk — ha szükségét érzi, — kötelessége vagy legalább feladata intézkedni.

Ebből kifolyólag becses figyelmébe ajánljuk a „debreczeni uszoda“ léteztése körül fardozó bizottságnak méltóztatásak azon kérdés megoldását is kezébe venni, mi uton és módon lehetne a tervbe vett uszodán kívül egy tisztességes, a mai kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő kád és gőzfurdót létesíteni. (Ha ugyan ez a meglevők átalakítása által mielőbb nem eszüközölhetnék.)

Midem tartjuk kivitethetlen dolognak, hogy Debreczenben egy oly részvény társaság alakuljon melynek célja volna egy tisztességes kád és gőzfurdóval egyesített nyári uszodát létesíteni annál is inkább, mert az uszodához különben is részben meleg víz szükségeltetvén, úgy szivattyúra mint kazánokra és tüzelőanyagokra szükség lesz, s ezen befektetések igen célszerűen a kád és gőzfurdóben is felhasználhatók.

Tudomásunk szerint az uszoda a vasut megegítési tóra tervezetik, — szerintünk ez nem észszerű hely; távol esik a várostól még azon esetben is, ha a helyi vasut egészen idáig terjesztene ki hálózatát. Nézetünk szerint a furdót oly helyen kell építeni, a hol az nem csak a kocsin és vonaton járóknak, de gyalogjáróknak is könnyen elérhető.

Napi hírek.

— Március 15-ének 39-dik évfordulóját, a „szabadság, egyenlőség és testvériség“ ünnepét ülte meg tegnap délután Debreczen város minden rendű-rangú lakosai pártkülbség nélkül. E nagy nap évfordulóján kegyelettel gondolt mindenki azokra, kik a honért küzdöttek. E napon lett szabadná a sajtó, lerázva magáról a bilincseket, melyek eddig a gondolat szabadságát börtönbe záru tarták; e napon szüntek meg a hübéri középkor intézményei a magyar honpölgar szabadságát korlátozni. — Március 15-én énekelte Petöfy látnoki lelkesedéssel: „A magyarok istene nére esküsünk, hogy rabok tovább nem lesünk!“ Amit a lelkes ifjúság Budapesten az ország szívében lekedéssel és azután az 1848-iki törvények is deklaráltak: az politikai tekintetben ma már követelménye minden modern államnak, de azért mindig jól esik visszaidézni azon kor emlékeit, ama kor önzetlen szabadelvü gondolkodását, különösen most, midőn e tekintetben a társadalomban némi visszaesés észlelhető. A lelkes ifjúság vértől felváltva e napon a szabadságot, s ez egy nap alatt pótolta századok mulasztását. Ezért is ünnepet e napon a magyar társadalom, melyben

mindenki szívvel, lélekkel vesz részt. — Lapunk tegnapi számában nem közölhetük az ünnepély lefolyását, — mely a közbejött kelemetlen idő miatt a főiskola énektermében tartott meg, — miután lapunk, annak végbemenetelekor már megjelent. D. u. 2 órakor már tele volt közönséggel a főiskolai énekterem, mely a bejáratnál szemben Kosuth babérval koszorúzott arcképpel volt díszítve. A főiskolai lelkes ifjúsággal élén jelen voltak a régi 48-as honvédek, a debreczeni és függetlenségi és szabadelvü párt az iparos ifjúság, a csikmadia társulat testületileg, a kereskedelmi iskola hallgatói, kik gyönyörű babér és virágkoszorút hoztak a honvédelemre, — és még számosan a polgárság közzül. — Az ünnepélyt a főiskolai énekterem nyitotta meg Bajza „Apoteozis“ sével mely után Vékony Sándor III-ades éves th. szavalta el Csapó Péternek, ez alkalomra itt hazafias szép költeményét. A lelkes hangon előadott költemény után a „Hy mnusz“ eléneklése következett, mi után Nagy Kálmán IV, éves joghallgató tartott beszédet. Ezt követte a „Szózat“, mit szintén az énekterem énekelte el, s végül Zilahy Gyula színtársulatunk tagjának beszéde, ki Szász Garónek a jeles költőnek gyönyörű emléksbeszédét olvasta föl. A hatásos és szép nyelvezettel irt s Zilahy Gyula által művészileg előadott emléksbeszédet a hallgatóság több ízben zajelezéssel és tapsal szakította meg, s végül szünni nem akart lelkesedéssel és éljenzéssel jutalmazta meg egy a felolvasót, mint a munka szerzőjét. — Az ünnepélynek 4 óra után lett vége, mit este a „Korona“ szaloda nagy termében a 48-as honvédek báija követett.

— A debreczeni ügyvéci kamara közli, hogy Györok György abadvászlóki és Dr Csávás Lajos kunzentármóni ügyvédek a kamara ügyvédi lajstromába felvételt k. ügyvédi kamara Debreczenben 1887 márc. 12 Dr Nagy Lajos titkár.

— Kós Zsigmond és neje Czegledy Anna azon alkalomból, hogy kis leányuk szombatn történt temetésén megjelenésökkel a szülői bánatot nyhiteni méltóztattak, ismerőseiknek és barátaiknak legtorróbb köszönetüket fejezik ki.

— Ö. T. (közönségnyilvánítás.) A debreczeni takarékpénztár telegigazgatósága közgyűlési határozat folytán a deb. önkéntes tüzoltó egylet részére 30 forint adományt juttatott kezébe, melyért az egylet nevében halás köszönetem nyilvánítom. Debreczen, 1887. márc. 16 Tikos István egyleti pénztárnok.

— A „Fröbel“ tombola estély, iránt, mely táncmulatsággal lesz egybekötve s e hó 26-án tartatik meg, napról-napra növekszik a közönség meleg érdeklődése, a mi a jótékony cél vonz erején kívül városunk azon szép és kedves asszonyai és leányai buzgó törekvéseinek köszönhető, kik szívesek voltak a tombola jegyek árusítását magokra vállalni, a mit ök fényes eredménnyel is teljesítettek. Ime egy névsor, mely e derék nők neveit

tartalmazza. Hiányos ugyan, mivel még mindig nem sikerült mindnyajoknak neveit tudnunk: de különben soraik még ezután fognak egy néhány ügybuzgó urnóval és asszonyokkal szaporodni. — A szép szoruban vannak: gróf Bethlen Miklós, Háuszner Alajosné, Vég Gyuláné, Istvánné, Géressy Kálmáné, Halmainé, Iványi Ottóné urnök; továbbá: Fráter Zsuzsanna, Csanak Irén, Berger Ilona, Orley Fldi, Kégi Szeréna, Ellinger Ilona, Tóth Ilona, Bosznay Irma, Jablonczay Ilonka, Horvath Ilonka, Nemes Ilona, Mayer Adél, Kálmán helyi Irén, Czégely Ilonka, Harsányi Gizella, Tóth Juliska; Lengyel Ilonka, Gaszner Emma, Filótás Jolán, Kiss Irén Nemes Emília, Katz nővérek, Orosz Ida, Beer Margit, rokocsi Vég Emma, Tikos Mari és Góth Ilonka, a kisasszonyok. A tombola tárgyakat Vég a Dalmj Teréz urnó a Fröbel egylet elnöke s a választmány több tagja vásárolja meg. A táncmulatság külön, személyre szóló meghívók nem küldének szét. A művelt közönség irólakosok utján hívják meg.

— A városkereszt egylet Debreczen városi fiókja 1887. márc. 19 én szombaton délután 3 órakor s városháza nagy termében tartotta ünnepélyes gyűlést márc. 27-én vasárnap délután 3 órakor pedig ugyanott közgyűlést tart.

Tanfelügyelői jelentés. Kicsi Hajduvármegye kir tanfelügyelői jelentése szerint, a mult hónapban a tanközségek gyermekek iskoláztatása vármegyéinkben Nás és Dorog város kivételével, általában a megye összes községekben egy az elemi, az ismétlé és az iparos iskolákban is rendszeres történt. Az iskoláztatás (az elemi és ismétlé iskolákba feljaro gyermekek számát véven alapul) jeles volt A. Jószán, Egyetemes Kabán, M. Pércsen, Nádudvaron, Szovátván, Tégláson, B. Ujvároson; jó volt: Cségy P. Ladányon, Tetétlen H. Sámsonban és Józsián. Kisebítő: H. Bözörményben, Pércesen, Hadházon, Szoboszlón, V. Pércsen, Dorogon és Návason.

Hajdumegye egészségügye. A egészségügyi állapot Hajduvármegyében február hónapban a mult havihoz képest mit sem javult s igen kedvezőtlen volt; a kor neműekben megmaradt, itt ott járványos jeleget öltve. Betegedések folyva t igen nagy számmal fordultak elő, első sorban a légző szervek fertótos és különösen lobos bántalmi. Hasnyalagymag egyes helyeken ismét szaporodott, Csegén. A hólyagos himlős beteg létszáma volt Nánáson 79, meggyógyult 50 elhalt 2. B. Ujvároson 9, meggyógyult 5 elhalt 1. V. Pércsen 23, meggyógyult 18, elhalt 3. Ezekkel kívül több községekben is fellépett egyes esetekben. A mult hónapban összesen 100 himlőbetegülés volt 10-12 halálesséttel. A vízvárhány mintegy 50 esetben 7 halálossal merült fel. Meghalt február hónapban 448 egyen s született 457 gyermek.

Köszönet. A debreczeni Ipar egyetemesi és Takaréki hiteltintzet az év egyharmadára 5 frtot adományozott. fogadó elvü évi április és május hónapok alatt Budapesti Takaréki Kaszinó elnöki társaság által Tanácsosok Fiuméba s onnét Szarabácsra.

Adakozás a nőegyleti árvaház részére. A „takarékpénztár“ telegigazgatósága f. hó 6-án tartott közgyűléseben az az harmincz ó é frtot volt kegyes me szavazni s e hó 11-ről keit levele képesbá mai napon hozzá eljuttatni a helybeli nőegyleti árvaház részére. A midőn ez üzenetátvitelét ezenel nyilvánosan is nyugtáztatás szerencém van; egyszerű mind kedves közönségemnek ismerem, hogy a mélyen tisztelt Igazgatóságnak — a segélyezett árvák nevében — halás köszönetemet nyilvánításom. — Debreczen 1887. márc. 14. Györy Elek nőegylet. ptnok.

Brdekes hír. Mint a „Szabadság“ Budapestről megbízható forrásból értesített, a kolozsvári színház intendánsává Bölöni József lett. Nagyvárad város szülőjének nevezik ki. Bölöny József azonban csak egy fog adja el a kinevezést. ha a kolozsvári színtársulat a nyár folyamán alatt nem kolozsvárt hanem Nagyváradon tarthatja előadásait.

Hosszu nap. Márciusban a napok órá és 45 perc csel nő, tehát sokkal hosszabb mint a mult hónapban, 21 én lesz a tavasz nap és éj egyenlősége.

Köszönet nyilvánítás. Mindazon rokonok, barátok s jó ismerősök kik még nem szülni várták Szabó Sándor asszony végtiszessége tetelen f. hó 14-ikén megjelötek, s ez által szívünk fájt bánatban nyhították, fogadják részvételökét ez utolsó színte meleg köszönetünk. Debreczen 1887. márc. 15. a gyászoló család.

Debreczeni kereskedő ifjak közpö egyesülete sikerült ünnepélyes rendűt tegnap saját helyiségében, március 15-én alkalmából. A változatos műsort az egylet dalárda nyitotta meg a „Szózat“ eléneklésével. Ezután Tóth Kálmán vál. tag lépett fel. Az emelvényre s aratolt lelkesítő „Emeljük

be s z é d é
K o v á c s D
sikerrel Pető
nyét. V é r
solóban ének
hang és ru
éljenzésre rag
mely a „Him
ezuttal előszó
batoselődadás
reményt kitér
vetetes ténye
sadalmunkban
gok meg a fő
részt kedélyes
ságot lelkes p
óráig tartotta
rek egyesület
meg sokáig
deki egyesület
— Kösz
pénztár“ tek.
tartott közgy
„Debreczen ki
lete“ javára ti
adományozni,
gadja ezuttal
szőnetemet. D
egyl. ela. Fric
— A m
és a szép ass
abban megmos
mesterek elcse
Józsefnap tájár
amasok öröme
szép kikeletet
a keklibolya
virágát. Tegna
osak januárban
ugyan hinni l
talos időjósánsá
tart soká. Azt
tényezők jeleu
vége felé csönd
lesz. Majd elvá
— Nyilvá
sületi tatarék é
gyülése, mult é
m kereskedői k
rezeni kereske
lete részére ped
imhez juttatni.
mányoknak átvé
kedves kötelessé
kereskedő testül
mé kifijezni. De
Szeptember Antal
— A szol
retívő leendő s
kezdési miniszter
intetben a kül.
tetet jóváhagyta
kezdési miniszter
alatt ki keit
— Kirándu
beba, onnét kü
Buccariba. A u
monetjegy-irodaja
ria szálló) a h
fogadó elvü ápr
társasreggeli Ca
nna Fiuméba a k
3 perczkor; ott
Társas-ebéd l
pá szállodában
accoronyi a la
délután 2 órakor
abbazába; este v
vacsora az Eu
időg pecsenye, s
és, azután kiránd
sáradt Buccari
állodában (mint
okok, hajpácz,
lágító-torony me
órákor az Eu
szasztársas Bud
te. Erkezés Bud
a 5 perczkor d
s oty jegyek
a vasuti
ndulásal egybek
as, elszállásol
s azúttal a köze
Bölgök már ben
láai monettéti
vetkezők: I. osz
oszt. 24 frt.
ándulók esetleg
chassanak Fium
viasszautazás beze
emely személyvon
asztásnál a gyors
táre, ha a gyors
netjegyek ára köz
vidéki résztvevők
való csatlakozás
kötök vonalain Ba
utazásra, 50% al
yes monettéti je
ni. Ezen kirándu
éni, ki a résztve
ndulás programo
doskodni fog. A
va fákértnök, ha
ezen rendezésbe
kirándulásban vál
egyesek az alóli
utca. Hungar
ki, kolozsvári. br

